

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Αριθμός απόφασης : 973/2021

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό της 52/21-12-2021 τακτικής συνεδρίασης
της Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Μυτιλήνης

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη του ενδίκου μέσου της εφέσεως κατά της υπ' αριθμ. 251/2020 Απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Μυτιλήνης.

Στη Μυτιλήνη σήμερα **Τρίτη 21 Δεκεμβρίου 2021 και ώρα 13:15** πραγματοποιήθηκε με τηλεδιάσκεψη με χρήση της υπηρεσίας τηλεδιάσκεψης E-PRESENCE (σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ΚΥΑ υπ' αριθ. 429/12.03.2020 (Β' 850), όπως τροποποιήθηκε με την όμοια αριθ. ΔΙΔΑΔ/Φ.37Α.1/27/οικ.9413/06.05.2020 (Β' 1704), καθώς και την υπ' αριθμ. 1822/16.03.2020 εγκύκλιο του Υπουργού Ψηφιακής Διακυβέρνησης) τακτική συνεδρίαση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Μυτιλήνης, μετά από την υπ' αριθμ. **39386/17-12-2021** πρόσκληση του Προέδρου της, που επιδόθηκε νόμιμα στα μέλη της, κατά το άρθρο 75 του Ν. 3852/10, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 77 του Ν. 4555/18.

Ο Πρόεδρος διαπίστωσε τη νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι από τα εννιά (9) μέλη της συμμετείχαν έξι (6), ήτοι:

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ	ΜΗ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ
1.- Κατσαβέλλης Παναγιώτης, Πρόεδρος 2.- Τζιμής Ευστράτιος, Αντιπρόεδρος 3.- Αλεξανδρή Δήμητρα, τακτικό μέλος 4.- Μαμάκος Μιχαήλ, τακτικό μέλος 5.- Παράσχος Μανούσος, τακτικό μέλος 6.- Χιωτέλλη Εριφύλη, τακτικό μέλος	1.- Βαρβαγιάννης Δημήτριος, τακτικό μέλος 2.- Τσιριγώτη Νίκη, τακτικό μέλος 3.- Φλώρος Γεώργιος, τακτικό μέλος

Τα πρακτικά της συνεδρίασης τήρησε ο ειδικός σύμβουλος του Δημάρχου Παναγιώτης Κουκούλας.

Με πρόταση του Προέδρου και σύμφωνη γνώμη των παρόντων μελών της, πριν την έναρξη της συζήτησης των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης, η Οικονομική Επιτροπή αποφάνθηκε ομόφωνα για το κατεπείγον του παρόντος θέματος και το συζητά προ ημερησίας, με αύξοντα αριθμό 3.

Εν συνεχεία ο Πρόεδρος – Αντιδήμαρχος Οικονομικών έθεσε υπόψη του Σώματος την υπ' αριθμ. πρωτ. 39643/20-12-2021 γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου Μυτιλήνης κας Μαρίας Ταμτάμη, η οποία αναφέρει τα εξής:

«ΘΕΜΑ: ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΠΕΡΙ ΑΣΚΗΣΗΣ Η ΜΗ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 251/2020 ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ ΠΟΥ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΙΣ 10.11.2021.

Λαμβάνοντας υπόψη:

1. Την διάταξη του άρθρου 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας σύμφωνα με την οποία «1. Σε έφεση υπόκεινται οι αποφάσεις που εκδίδονται σε πρώτο βαθμό. 2. Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενο τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ. Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το αμφισβητούμενο με την έφεση ποσό. Αν αντικείμενο της διαφοράς είναι περισσότερα αυτοτελή και διακεκρωμένα μεταξύ τους ποσά, το εκκλητό κρίνεται χωριστά ως προς καθένα από τα ποσά αυτά. Σε περίπτωση αντικειμενικής σύρρευσης ένδικων βοηθημάτων, συνάφειας προσβαλλόμενων πράξεων ή παραλείψεων ή ομοδικίας, το αντικείμενο της διαφοράς κρίνεται χωριστά ως προς κάθε ένδικο βοήθημα, συναφή πράξη ή παράλειψη ή ομόδικο, εκτός αν, στην τελευταία περίπτωση, υπάρχει ενοχή σε ολόκληρο. 3. Ειδικώς, στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές εν γένει διαφορές, όταν από το νόμο προβλέπεται η από μέρους του φορολογουμένου υποβολή δήλωσης πριν από την έκδοση της σχετικής πράξης, ως αντικείμενο της διαφοράς θεωρείται, για μεν τη Διοίκηση η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που ορίστηκε με την πράξη και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση. 4. Επιτρέπεται πάντοτε να ασκηθεί έφεση : α) για έλλειψη δικαιοδοσίας ή Αρμοδιότητας του δικαστηρίου που εξέδωσε την Απόφαση, ή β) για μη νόμιμη συγκρότηση ή σύνθεσή του, ή γ) αν η διαφορά έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή, ή δ)

αν πρόκειται για φορολογική διαφορά με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμφητισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη Απόφαση, αλλά είναι εκπεστέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, από το φορολογητέο εισόδημα επόμενων οικονομικά ετών, εφόσον το ποσό της εκπεστέας κατά τον τρόπο αυτόν ζημίας υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ. ε) αν πρόκειται για την επιβολή προστίμων για παράβαση διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, εφόσον προβάλλεται από τον διάδικο και προκύπτει, κατά τρόπο συγκεκριμένο, ότι η επίλυση της διαφοράς έχει για αυτόν ευρύτερες οικονομικές επιπτώσεις. στ) αν η προσβαλλόμενη απόφαση έρχεται σε αντίθεση με απόφαση άλλου δικαστηρίου που επιλύει υπόθεση φορολογικού αντικείμενου εκ κληρονομίας η οποία στηρίζεται στην ίδια νομική και πραγματική βάση ακόμη και για διαφορετικό διάδικο. Κατά τη παρ.3 του αυτού άρθρου και νόμου καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς υποθέσεις, δύναται δε να ασκηθεί δεύτερη έφεση εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. 5. Τα ποσά που αναφέρονται στην παρ. 2 μπορούν να αναπροσαρμόζονται με προεδρικά διατάγματα, τα οποία εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης.»

2. Το άρθρο 157 παρ. 8 Ν. 4600/2019 σύμφωνα με το οποίο «8. Από την κατάργηση των δήμων, σύμφωνα με το παρόν Μέρος, οι εκκρεμείς δίκες αυτών συνεχίζονται, χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή και χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικαστική πράξη για καθεμία από αυτές, από το δήμο στα διοικητικά όρια του οποίου βρίσκεται η έδρα του αντίστοιχου καταργούμενου δήμου. Κατ' εξαίρεση: α) δίκες που αφορούν αξιώσεις, εμπράγματα ή ενοχικές επί ακινήτων του καταργούμενου δήμου, συνεχίζονται από το δήμο στα διοικητικά όρια του οποίου βρίσκονται τα ακίνητα αυτά και β) δίκες που αφορούν το πάσης φύσεως προσωπικό του καταργούμενου δήμου, συνεχίζονται από τον δήμο, στον Μεταβατικό ή οριστικό Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του οποίου εντάσσονται οι αντίστοιχοι υπάλληλοι. Σε κάθε περίπτωση ειδικής διαδοχής, ο συνιστώμενος δήμος που είναι ειδικός διάδοχος, μπορεί να ασκήσει παρέμβαση, εφαρμοζομένων των άρθρων 225 και 325 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.»
3. Την υπ' αριθμ. 251/2020 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, που κοινοποιήθηκε στον Δήμο Μυτιλήνης 10.11.2021.

Με την υπ' αριθμ. 251/2020 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, έγινε δεκτή η προσφυγή του Βασιλείου Σαλάνη κατά της υπ' αριθμόν 10742/450/30.6.2010 απόφασης Δημάρχου Μυτιλήνης, μετά την έκδοση της υπ' αριθμόν 57/2015 προδικαστικής απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Μυτιλήνης με την οποία είχε ζητηθεί η προσκόμιση από το Δήμο μας της υπ' αριθμόν 79/2003 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου Μυτιλήνης με τα οικεία πρακτικά τοιχοκολλήσεως της. Σε εκτέλεση της ως άνω απόφασης η αρμόδια υπηρεσία του Δήμου μας απέστειλε το υπ' αριθμόν 3975/2019 έγγραφό της με το οποίο ενημέρωσε το δικαστήριο ότι τα οικεία πρακτικά θυροκολλήσεως δεν κατέστη δυνατόν να βρεθούν. Πράγματι δε μετά από έρευνα και από την υπηρεσία μας τόσο στις υπηρεσίες του Δήμου μας όσο και στις υπηρεσίες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου δεν κατέστη δυνατόν η ανεύρεση οιοδήποτε στοιχείου που να αποδεικνύει τη νόμιμη δημοσίευση της υπ' αριθμόν 79/2003 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου Μυτιλήνης. Ως εκ τούτου ορθώς το δικαστήριο έκρινε με τα ως άνω δεδομένα ότι δεν τηρήθηκαν οι όροι δημοσιότητας της κανονιστικής απόφασης επιβολής τελών καθαριότητας φωτισμού και ΤΑΠ, με αποτέλεσμα να ελλείπει συστατικό στοιχείο της νόμιμης υπόστασης αυτής και δεν υφίσταται νόμιμος λόγος για να ασκηθεί το ένδικο μέσο της εφέσεως κατά της κατά της αριθμ. 251/2020 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Μυτιλήνης.»

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος κάλεσε το Σώμα να αποφασίσει σύμφωνα με την ανωτέρω εισήγηση.

Μετά από διαλογική συζήτηση ακολούθησε ψηφοφορία επί του θέματος, σύμφωνα με την οποία όλα τα συμμετέχοντα μέλη υπερψήφισαν την εισήγηση.

Μετά τα παραπάνω

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αφού έλαβε υπ' όψη της:

α) τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 72 Ν.3852/10, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. 4623/19 και αντικαταστάθηκε εκ νέου με την παρ. 1 του άρθρου 40 του Ν.4735/20, αναφορικά με τις αρμοδιότητες της Οικονομικής Επιτροπής των Δήμων,

β) τις διατάξεις του άρθρου 75 του Ν. 3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 77 του Ν.4555/18, που ρυθμίζουν τα θέματα σχετικά με τις συνεδριάσεις της Οικονομικής Επιτροπής,

γ) τα οριζόμενα στην ΚΥΑ υπ' αριθ. 429/12.03.2020 (Β' 850), όπως τροποποιήθηκε με την όμοια αριθ. ΔΙΔΑΔ/Φ.37Α.1/27/οικ.9413/06.05.2020 (Β' 1704), καθώς και την υπ' αριθμ. 1822/16.03.2020 εγκύκλιο του Υπουργού Ψηφιακής Διακυβέρνησης,

δ) την υπ' αριθμ. 251/2021 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Μυτιλήνης

ε) την υπ' αριθμ. πρωτ. 39643/20-12-2021 γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου του Δήμου Μυτιλήνης κας Μαρίας Ταμτάμη, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση

Αποφασίζει

Τη μη άσκηση του ενδίκου μέσου της εφέσεως κατά της υπ' αριθμ. 251/2020 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, για τους λόγους που αναφέρονται στην υπ' αριθμ. πρωτ. 39643/20-12-2021 γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου του Δήμου Μυτιλήνης κας Μαρίας Ταμτάμη.

Συντάχθηκε και υπογράφεται ως εξής :

Ο Πρόεδρος

Τα Μέλη